

jeg sige, at jeg isaaald ogsaa meget godt kunde være med til at gaa ind derpaa, thi jeg erkjender tilvisse ogsaa, at der maa ønskes Forandringer paa flere Punkter i Kjøbstædernes Hegnsforhold. Men det gaar ikke an uden videre at overføre Bestemmelserne om Forholdene i Kjøbenhavn paa Forholdene f. Ex. i Frederikshavn, thi dertil er der en altfor stor Forskjel mellem disse Byer. Der kan ogsaa vist, som den høitærede Minister sagde, i adskillige større Kjøbstæder muligent nok være en Trang til visse tilsvarende Bestemmelser til de Kjøbenhavnske; men i Virkeligheden er man dog paa de fleste Steder uden Bamskelighed kommen udover den. Lad os tage Forholdene, som de ere i saadanne Kjøbstæder. Som jeg tillod mig at anføre, da jeg første Gang yttrede mig om dette Punkt, vil der rundt omkring i Kjøbstæderne findes en Del Smaa-haver, som tilhøre ganske ubemidlede Smaafolk. Lad os nu sætte, at der til dem grændser en bemidlet Mand, Have, og at han ikke ønsker, at man skal kunne kigge ind i den. Som Forholdene nu for Tiden ere, vil han da være nødsaget til selv at sætte et kostbart Planteværk om sin Have. Men, med den foreslaaede nye Paragraph i Haanden vil han i Virkeligheden kunne tvinge den ubemidlede Mand til at rejse halvt Hegn mod sig, og derved vil der i mine Tanker jeg vil ikke sige: sse Uret, men dog i Virkeligheden pålægges saadanne Smaafolk en saa stor Byrde, at dem for mange af dem vil blive svær at bære. Tager man Forholdene, som de ere ved disse Haver rundt omkring, saa er der adskillige af disse Haver, som fra tidligere Tid ere hegnede fra hinanden ved Tjørnegærder, Syring-hækker eller andre Beplantninger, hvad der er gaaet godt i en Række af Aar. Kommer der nu en Kontrovers op mellem Naboerne, af hvilke den ene maasse er en velstaaende, den anden en ikke velstaaende Mand, og hin saa i Mædfor af den omhandlede Bestemmelse kan sige, at han vil have et Planteværk op, saa lægges der derved en Byrde paa de Vedkommende, som jeg tror, at man vel skal tage sig vare for. I Virkeligheden ere Kjøbstæderne nu saaledes bebydede, at jeg ikke tror, at man skal vælte større Byrder over paa dem, end nødvendigt

er, og hvor Forholdet er saaledes, at der ikke hidtil har gjort sig noget virkeligt Krav paa en Forandring gjældende, tror jeg derfor ganske vist, at man skal lade det blive, som det er.

Tessen: Jeg har blot begjæret Ordet for ligeledes at fraraade, at man stemmer for Vædringsforslaget under Nr. 18, og det dels paa Grund af den almindelige Betragtning, at jeg ikke synes, at det er heldigt, at man naar et Lovforslag er udarbejdet og overtænkt at skulle gjælde for Kjøbenhavn, da river et Stykke ud af det og vil gjøre det gjældende ogsaa for Kjøbstæderne, uden at der hos dem, der nærmest maa anses for at repræsentere Kjøbstæderne, har fundet den Overveelse Sted, som en saadan Bestemmelse dog muligent kunde fortjene, og dels fordi Vædringsforslaget under Nr. 18 ogsaa i formel Henseende forekommer mig at være affattet saaledes, at jeg ikke kan se, at det er antageligt. Der er nemlig dert givet den Forskrift, at de der nævnte Hegnsregler skulle være gjældende for Bygrundene i Kjøbstæderne, ikke blot saaledes som disse ere, men ogsaa saaledes som de ville blive fastsatte i Genhold til en Lov, som endnu ikke er bleven gjort anvendelig i flere af Kjøbstæderne. Hvad forstaar man ved Bygrunde? Derved forstaas de Grunde, som ligge udenfor den Grændse, der ifølge Loven af 11te Februar 1863 skal bestemme, hvad der hører til den egentlige Kjøbstad. I de Kjøbstæder, hvori Loven af 11te Februar 1863 ikke er gennemført endnu — og der er dog endel Stæder, der ere saa heldige, at denne Lov endnu ikke er gennemført for deres Vedkommende — har man derimod kun den saakaldte Brandpolitigrændse, og denne Brandpolitigrændse falder ingenlunde sammen med Bygrændsen, som den bliver efter Loven af 11te Februar 1863, idet Bygrændsen efter den sidstnævnte Lov tværtimod sædvanlig lægges endel udenfor den tidligere egentlige Kjøbstadgrændse. Naar nu visse af Bestemmelserne i den heromhandlede Lov ifølge Vædringsforslaget under Nr. 18 skulde gjøres gjældende for den Bygrændse, som vil blive vedtagen i Genhold til Loven af 11te Februar 1863, saa vilde der derved bringes en stor Forvirring